

فصل ۶

مقیاس‌ها و راهنماها

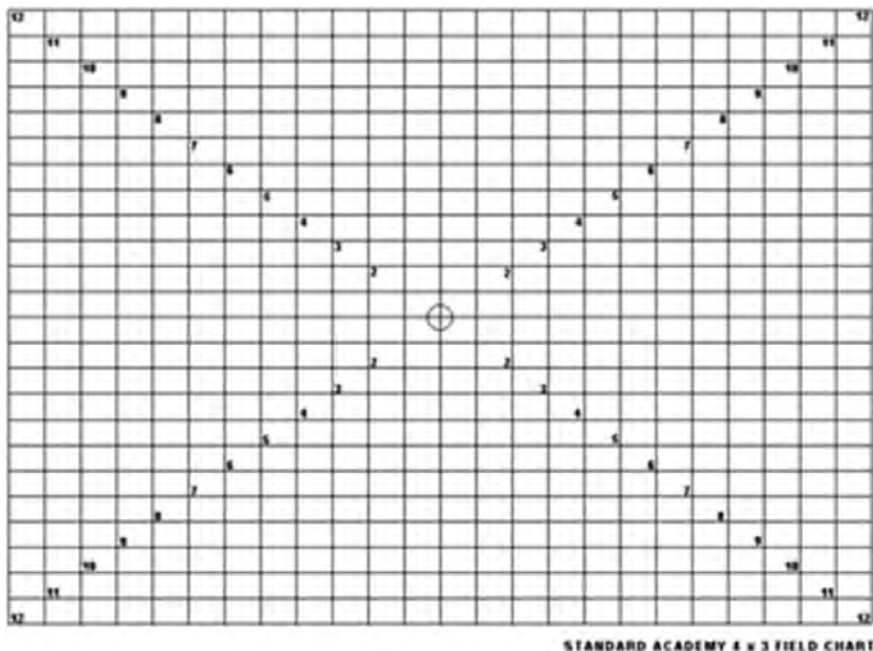
فیلد (راهنمای میدان)

جدول زمان‌بندی (ایکس‌شیت - جدول فیلم‌برداری)

جدول صوتی (بار شیت - جدول صدا)

تناسبات و مقیاس‌ها

واحدهای اندازه‌گیری

ایکس شیت - جدول فیلم برداری

پس از اینکه کارگردان، زمان بندی صحنه ها را به پایان رساند، چه در قالب استوری ریل و یا چه در قالب یادداشت هایی کوتاه، صحنه ها آماده اند تا برای متحرک سازی در اختیار متحرک ساز اصلی قرار بگیرند. زمان بندی دقیق صحنه ها طبق جدولی که در انگلیس به دُپ شیت Dope Sheet و در آمریکا به نام های Exposure Sheet و یا به اختصار X-Sheet به معنی جدول فیلم برداری معروف است، منتقل می شود و فیلم بردار یا کامپوزیتور براساس این جدول، ترتیب قرار گرفتن و تعداد تصاویری را که باید از هر فریم برداشت شود، مشخص می کند.

برای مثال، صحنه ای داریم که در آن یک کودک وارد کادر می شود و چهار گام برمی دارد. متحرک ساز تنها یک چرخه راه رفتن را متحرک سازی می کند و بعد در جدول فیلم برداری مشخص می کند که لازم است از این چرخه می بایست چهار بار تصویربرداری شود. هر صفحه از جدول فیلم برداری در بعضی از استودیوها ۴ ثانیه و یا ۹۶ فریم است و آنها که بیشتر تولیدات تلویزیونی دارند براساس ۲۵ فریم در ثانیه، ۱۰۰ فریم را در یک صفحه می گنجانند.

SHOW	TIMMY'S LESSONS IN NATURE		
SCENE	TITLE	CLIENT	SHEET
9	LESSON 2	ST	1 OF 3

1 report @
E field

SPRAY

SCENE	TAKE	TIME	DESCRIPTION	REMARKS
1	1	1:00		
2	1	1:05		
3	2	1:10		
4	2	1:15		
5	2	1:20		
6	3	1:25		
7	3	1:30		
8	1	1:35		
9	2	1:40		
10	3	1:45		
11	5	1:50		
12	3	1:55		
13	1	2:00		
14	19	2:05		
15	22	2:10		
16	23	2:15		
17	25	2:20		
18	27	2:25		

CALL OF FOX
FROM STAGE
SCENES!

THAT H.C.
JUMPS TO REMEMBER
SCENES 25-26

ایکس شیت - جدول فیلم برداری

بار شیت - جدول صدا

استفاده از بار شیت، امروزه به دلیل فراگیر شدن تولید رایانه‌ای مانند قبل رایج نیست اما هنوز استودیوهایی هستند که از آن استفاده می‌کنند. از ابتدای سینمای صامت تا انقلاب دیجیتال، پس از اینکه موسیقی با توجه به زمان بندی اولیه، با انیماتیک همگام می‌شد، کارگردان جزئیات نهایی محل شروع و پایان صدا یا دیالوگ، نوع حرکت دوربین و ریتم فیلم را مشخص می‌کرد و آنها را در جدولی به نام بار شیت، جهت دسترسی آسان تر، در اختیار گروه تولید قرار می‌داد. امروز استفاده از بارشیت چندان مرسوم نیست.

تناسبات و مقیاس‌ها

مقیاس: عبارت است از نسبت طول اندازه‌گیری شده روی نقشه به طول مشابه روی موضوع. مقیاس در نقشه‌کشی مکانیک، صنعت الکترونیک، نقشه‌های ساختمانی و استاپ‌موشن به کار می‌رود و عددی است کسری که صورت آن یک و مخرج آن، عددی صحیح است که نقشه به نسبت آن کوچک شده است.

مقیاس ساده: به صورت ۱:۱۰۰۰ نشان داده می‌شود و در سیستم متریک به این معنی است که ۱ میلی‌متر روی نقشه مساوی ۱ متر روی مدل اصلی است.

مقیاس مرکب: در سیستم غیرمتریک استفاده می‌شود و نشانه‌اش ۲in:۵mil است یعنی ۲ اینچ روی نقشه با ۵ مایل روی مدل برابر است.

مقیاس خطی: عبارت است از خطی که به قسمت‌های مساوی تقسیم شده و هر قسمت آن طول معینی از نقشه را در روی مدل اصلی نشان می‌دهد.

معمولاً در استاپ‌موشن، عروسک‌ها را حدود ۲۰ تا ۲۵ سانتی‌متر می‌سازند و در این صورت مقیاس استاندارد ۱:۶ است.

مقیاس ساخت صحنه و عروسک‌ها در استاپ‌موشن بستگی به ارتفاع سقف و ابعاد مکان فیلم‌برداری دارد. در صورتی که سقف کوتاه باشد نمی‌توان ارتفاع عروسک‌ها و مقیاس صحنه را عظیم و بزرگ گرفت. نمونه‌هایی در تاریخ پویانمایی هست که با مقیاس یک به یک کار شده است. از جمله پویانمایی «کم‌نور» به کارگردانی مارک اسکروبتسکی.

پویانمایی کم‌نور، آدام ویرواس در حال متحرک‌سازی